

ELSŐ FEJEZET.

Tapsifüles oduja.

Alisz nővére mellett ült egy padon és unatkozott, ami meglehetősen fárasztó dolog. Néha-néha belekukkantott a könyvbe, amelyet néneje olvasott, de abban nem volt sem kép, sem párbeszéd. „Ugyan mire való a könyv“, — gondolta Alisz, — „ha még kép és párbeszéd sincs benne?“

Ezért azon gondolkozott (már amennyire tudott, mert a meleg nap nagyon álmosá és butává tette), nem lesz-e jobb inkább fölkelni és gyermekláncfűből koszorút fonni. De ekkor hirtelen egy piros szemű, tapsifüles nyuszi szaladt el mellette.

Ez még nem is lett volna olyan nagyon csodálatos. Sőt, Alisz még akkor sem esett

Fővárosi nyomda rt.